

**Tholstrup:** Jeg takker den højtærede minister for svaret. Der er kommet ting frem, som jeg ikke var bekendt med. Men jeg vil gerne sige med hensyn til den ulige konkurrence, at det er ulige konkurrence, når den ene rute ikke får lov til at køre de sidste 4 km til Assens, som ville være den naturlige endestation, og det er ulige konkurrence, når den ene i kraft af sin magt kan tilrane sig den bedste holdeplads, medens den vognmand, der havde den kendte og gode holdeplads i gamle dage, bliver forvist til et afsides liggende hjørne af pladsen.

Jeg synes, det er beklageligt, at der for unge mennesker, som i dag vælger rutebilkørsel som levevej, skal være det usikkerhedsmoment, at deres levevej en skønne dag kan blive frataget dem. Denne beklagelse vil jeg gerne rette til ministeren, således forstået, at han i dette tilfælde tager sagen op endnu en gang til nærmere undersøgelse, således at alle rimelige hensyn tages.

**Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen):** Ja, man kan beklage, at koncessionstiden måske er for kort. Det ville vist være rimeligt, om koncessionerne blev givet for et længere åremål, så de, der får dem, bedre formår at disponere. Men deri, at en virksomhed får koncessionen på bestemt tid, ligger, at når tiden er udløbet, kan den ikke være sikker på, at koncessionen fornyes; for, som jeg tidligere har sagt, er der ikke her tale om en formue, der kan sælges eller arves.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Afgørelse af spørgsmålet om henvisning af forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., forslag til lov om ændring i lov nr. 322 af 24. juli 1942 om kommunale beskæftigelsesudvalg, forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 153 af 25. marts 1947, og forslag til lov om udbetaling af en uges ekstra understøttelse til arbejdsløse i anledning af julen til et udvalg på 15 medlemmer eller et udvalg på 16 medlemmer.*

Forslaget om at henvise lovforslagene til et udvalg på 15 medlemmer vedtoges med 82 stemmer mod 7.

Dermed bortfaldt forslaget om at henvise lovforslagene til et udvalg på 16 medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en under 4. marts 1948 i byen Guatemala afsluttet handels- og skibsfartstraktat mellem Danmark og Guatemala.*

**Første næstformand (Arnth Jensen):** Som tidligere meddelt går mit forslag ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således, at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker, jfr. lov nr. 525 af 22. december 1948.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3725; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1423).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Ministeren for handel, industri og søfart (Krag):** Som det vil være medlemmerne af det høje ting bekendt, meddelte statsministeren i trontalen, at regeringen havde besluttet ikke at fremsætte forslag om den nævnte lovs forlængelse. Som svar på denne udtalelse har nu de ærede medlemmer hr. Aksel Møller, hr. Boeck-Hansen, hr. Fibiger, hr. Ole Bjørn Kraft og hr. Victor Larsen forelagt tinget et forslag gående ud på, at loven om binding af bankernes midler forlænges med endnu et år.

Jeg skal med det samme meddele de ærede forslagsstillere, at regeringens indstilling til dette problem ikke er ændret siden trontalen. Jeg kan ikke se, at der i den senere udvikling er træk, som kan motivere en ændring i regeringens beslutning. En forlængelse af kassebindingsreglerne kan — som jeg nærmere skal uddybe det i det følgende — ved at føre til rentestigning og kreditindskrænkning komme til væsentligt at forsinke udbygningen og rationaliseringen af det danske produktionsapparat, og den vil derfor